

det er et rigeligt signal om, at det er det niveau, vi gerne vil have, men uden at vi har pålagt kommunerne, at de partout skal benytte det niveau.

Igen: Det er det kommunale ansvar, og det er netop den deling, vi har, at vi har en national folkeskole, som er baseret på det kommunale selvstyre.

Brian Mikkelsen (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke CD for at have sat folkeskolens lærerstand og uddannelse på dagsordenen.

Vi mener fra konservativ side, at den uddannelsesreform, vi lavede for 3½ år siden, er ganske glimrende, ganske udmærket. Vi mener også, at de danske folkeskolelærere udfører et rigtig godt stykke arbejde.

Men det er jo konstaterbart, at der er et alderspukkelproblem, at der er et problem med lærere, der siver fra skolen, og at der er et rekrutteringsproblem; altså tre forskellige problemer, når vi taler om lærere i folkeskolen i dag.

Hvis vi så ser på det rent substantielle, det faglige indhold i uddannelsen, så blev det jo diskuteret meget i 1997, også i hele diskussionen om antallet af linjefag osv.

Jeg tror, at den øgede vægt på fagfagene i den nye uddannelse, som vi er glade for fra konservativ side, fordi der er brug for at styrke det faglige indhold i folkeskolen, har betydet, at man måske ikke har været opmærksom på nedprioriteringen af de pædagogiske færdigheder, og det er klart, at det kan være et problem, når lærere kommer ud i skolen og skal undervise. Alt for mange nyuddannede lærere oplever i dag, at de jo står på bar bund i de første undervisningstimer. De mangler praktisk vejledning og støtte i de konkrete undervisningssituationer.

Konsekvensen er, at mange lærere trods en relativt høj – og det kan man jo altid diskutere – faglig kompetence vælger at forlade folkeskolen, fordi de ikke magter at løse de pædagogiske problemer og ikke har tilstrækkelig erfaring med den praktiske undervisning.

Forskellige undersøgelser, som blev dementret lidt af undervisningsministeren i hendes indledende replikker, viser, at der stadig væk er problemer med de lærere, som søger ind i skolen, således at ca. 20 pct. af de nyuddannede lærere jo – jf. også en aktuel undersøgelse – retter blikket mod job uden for folkeskolen efter blot 1 års ansættelse i folkeskolen.

En af de ideer, vi vil bruge som indspark i debatten, kunne være, at man indførte en halvårlig jobindkøring i folkeskolen som obligatorisk tillæg til uddannelsen. Jobtræningen skal i store træk være en videreudvikling af førlørdningen og implicere, at nyuddannede lærere skal tilkøbes en rutineret lærer, der fungerer som sparringspartner.

Se, i de fleste andre større virksomheder, og skolen er jo en stor virksomhed, bliver man knyttet op på en tutor, bliver man knyttet op på en sparringspartner, fordi man selvfølgelig ikke kan falde ind i virksomhedens rytme, dagligdag og struktur med det samme. Så en jobindkøring i folkeskolen vil kunne være med til at ruste de nye lærere bedre til undervisningssituationerne og til at håndtere de mange elever.

Men den manglende praktiske erfaring er selvfølgelig ikke den eneste årsag til lærerfligten fra folkeskolen, og den er der. Det store arbejdspresser er også medvirkende til, at mange lærere ser sig om efter et arbejde uden for skolen.

Lærerne bruger i dag alt for mange ressourcer på teamene, årsplanlægning, faglige møder m.v., og det er ikke alene de unge lærere, der er frustrerede over presset, de ældre lærere er også trætte af, at de kan deltage i op til 4, 5, 6 forskellige team, der stjæler tid fra undervisning og forberedelse.

Planlægning går selvfølgelig forud for god undervisning, men lærerne skal ikke tappes fuldstændig for kræfter allerede i planlægningsfasen. Det vigtige er, at vi formår at følge lærerne på vej til den gode undervisning, samtidig med at der levnes plads til nye, konstruktive ideer og initiativer.

Ud over en øget fokus på fastholdelse af lærere i folkeskolen ser vi fra konservativ side også meget gerne, at andre faggrupper kan blive repræsenteret i folkeskolen, og ser det egentlig også som et mål i sig selv, både af hensyn til inspiration, og også, fordi det, det gælder om i folkeskolen, jo ikke er at værne om forskellige faginteresser, men at værne om kvaliteten i folkeskolen. Og det er ikke bare tømreren, der kan blive sløjdlærer, eller den konservatorieuddannede, der kan blive musiklærer, eller det berømte fag: hjemkundskab.

Det kunne være på så mange andre niveauer og så mange andre planer, hvis man har kompetencen og kvalifikationerne i orden, for det vigtigste her er altså, at folkeskolen er elevernes og forældrenes skole. Det er ikke nogen faggruppes skole, det er ikke kommunens skole, det er ikke